

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2010/0000(INI)

25.6.2010

PROJEKT SPRAWOZDANIA

zawierającego zalecenia dla Komisji dotyczące poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro (2010/0000(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Diogo Feio

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI: SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI SKŁADANEGO WNIOSKU	8
UZASADNIENIE	14

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierającej zalecenia dla Komisji dotyczące poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro (2010/0000(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
- uwzględniając art. 121, 126, 136, 138 i 352 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu i Protokół (nr 14) w sprawie Eurogrupy, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie zacieśnienia koordynacji polityki gospodarczej (COM(2010)0250),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część pierwsza (SEC(2010)0488),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej¹,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich²,
- uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych³,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁴,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu

¹ Dz.U. L z 12.5.2010, s.1.

² Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

³ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁴ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

- załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską¹,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia w dniach 9 i 10 maja 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie szefów państw i rządów strefy euro z dnia 7 maja 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie szefów państw i rządów strefy euro z dnia 25 marca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 marca 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie z dnia 11 kwietnia 2010 r. w sprawie wsparcia Grecji przez państwa członkowskie należące do strefy euro,
 - uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia w dniu 16 marca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Eurogrupy z dnia 15 marca 2010 r. dotyczące nadzoru nad konkurencyjnością wewnątrz strefy euro i nad nierównowagą makroekonomiczną,
 - uwzględniając wytyczne Eurogrupy zatytułowane „Strategia wyjścia i krótkoterminowe priorytety polityczne w strategii Europa 2020: konsekwencje dla strefy euro z dnia 15 marca 2010 r.”,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 22 i 23 marca 2005 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 13 grudnia 1997 r. w sprawie koordynacji polityki gospodarczej w trzecim etapie UGW oraz w sprawie art. 109 i 109b [Traktatu WE],
 - uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu²,
 - uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie wzrostu i zatrudnienia³,
 - uwzględniając komunikat Europejskiego Banku Centralnego w sprawie wzmocnienia zarządzania gospodarką w strefie euro z dnia 10 czerwca 2010 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania gospodarką⁴,

¹ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

² Dz.U. L 236 z 2.8.1997, s. 1.

³ Dz.U. L 236 z 2.8.1997, s. 3.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0224.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie jakości danych statystycznych w Unii i zwiększonych uprawnień kontrolnych Komisji (Eurostatu)¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w strefie euro w 2009 r. oraz finansów publicznych²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020³,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. pt. „10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej – sukcesy i wyzwania”⁴,
 - uwzględniając art. 42 i art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0000/2010),
- A. mając na uwadze, że niedawny rozwój sytuacji gospodarczej jasno pokazał, że koordynacja polityki gospodarczej w Unii nie funkcjonuje wystarczająco dobrze i nie w pełni odpowiada obowiązkom państw członkowskich wynikającym z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w myśl których państwa członkowskie powinny traktować swoją politykę gospodarczą jako przedmiot wspólnej troski i koordynować ją w Radzie zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu i z poszanowaniem kluczowej roli Komisji w procedurze nadzoru,
- B. mając na uwadze, że należy wzmocnić koordynację i nadzór gospodarczy na szczeblu UE, uznając jednocześnie zasadę pomocniczości i uwzględniając szczególne wymogi strefy euro oraz wnioski, które trzeba wyciągnąć z niedawnego kryzysu gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że konieczne jest respektowanie roli Komisji i Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z TFUE,
- D. mając na uwadze, że istnieje tendencja do migracji pracy, wiedzy i innowacji do niektórych regionów oraz że należy nadal rozwijać mechanizmy solidarności finansowej UE, skupiając się w szczególności na badaniach naukowych i rozwoju oraz edukacji,
- E. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy jest warunkiem wstępnym stabilności gospodarczej i społecznej,
- F. mając na uwadze, że należy dążyć do prawidłowej równowagi między inwestycjami w ramach zrównoważonego rozwoju oraz do zapobiegania nadmiernym deficytom w ciągu cyklu koniunkturalnego zgodnie ze zobowiązaniami i wytycznymi na szczeblu Unii,
- G. mając na uwadze, że rozbieżności w zakresie konkurencyjności oraz nierównowagi na rachunku obrotów bieżących w strefie euro stale wzrastały w latach poprzedzających kryzys i w znacznym stopniu utrzymują się w czasie kryzysu,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0230.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0072.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0053.

⁴ Dz.U. C 16E z 22.1.2010, s. 8.

- H. mając na uwadze, że potrzebna jest dalsza, wzajemna koordynacja między parlamentami państw członkowskich i Parlamentem Europejskim,
- I. mając na uwadze, że wszelkie ulepszenia w zakresie nadzoru i zarządzania gospodarczego muszą opierać się na dokładnych i porównywalnych danych statystycznych dotyczących odpowiednich strategii gospodarczych i stanowisk zainteresowanych państw członkowskich,
- J. mając na uwadze, że TFUE przyznaje Unii poszerzone uprawnienia w zakresie wzmocnienia zarządzania gospodarką w Unii, chociaż nie można wykluczyć przyszłych zmian w postanowieniach TFUE,
- K. mając na uwadze, że aby zrealizować cele Unii w tej dziedzinie, należy ustanowić kompleksowe akty prawa wtórnego; mając na uwadze, że wzmocnienie zarządzania gospodarczego dla Unii oparte na postanowieniach TFUE ma istotne znaczenie, że metoda unijna powinna być w pełni wykorzystywana oraz że konieczne jest respektowanie kluczowej roli Komisji w celu promowania wzajemnego wzmocnienia strategii politycznych,
- L. mając na uwadze, że wszelkie wnioski ustawodawcze powinny sprzyjać odpowiednim środkom zachęcającym do prowadzenia zrównoważonej, wzmocniającej wzrost polityki gospodarczej, zapobiegać pokusie nadużyć, być zgodne z innymi instrumentami i przepisami UE oraz umożliwiać czerpanie pełnych korzyści z euro jako wspólnej waluty strefy euro,
- M. mając na uwadze, że należy poprawić spójność publicznych inwestycji krótko-, średnio- i długoterminowych oraz że inwestycje te, w szczególności w zakresie infrastruktury, powinny być skutecznie wykorzystywane i przeznaczane na cele strategii Europa 2020, w szczególności w zakresie badań naukowych i rozwoju, innowacyjności i edukacji, aby zwiększyć konkurencyjność i poprawić produktywność,
- N. mając na uwadze, że różne modele konkurencyjności w Unii powinny być dostosowane do priorytetów i potrzeb specyficznych dla poszczególnych krajów przy jednoczesnym uwzględnianiu obowiązków wynikających z TFUE,
1. zwraca się do Komisji, aby jak najszybciej przedstawiła Parlamentowi – po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i na podstawie odpowiednich postanowień TFUE – wnioski ustawodawcze w celu poprawy ram zarządzania gospodarczego Unii, w szczególności w strefie euro, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku;
 2. stwierdza, że zalecenia przedstawione w załączniku są zgodne z zasadą pomocniczości oraz podstawowymi prawami obywateli Unii Europejskiej;
 3. uważa, że skutki finansowe składanego wniosku muszą być pokryte z odpowiednich środków budżetowych;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz szczegółowych zleceń przedstawionych w załączniku Komisji, Radzie Europejskiej,

Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, przewodniczącemu Eurogrupy
oraz parlamentom i rządóm państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI: SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI SKŁADANEGO WNIOSKU

Zalecenie 1: Ustanowienie spójnych i przejrzystych ram wielostronnego nadzoru nad rozwojem sytuacji makroekonomicznej w Unii i państwach członkowskich

Akt ustawodawczy powinien mieć formę rozporządzenia (rozporządzeń) w sprawie wielostronnego nadzoru nad kierunkami polityki gospodarczej i rozwojem sytuacji w oparciu o art. 121 ust. 6, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie części prewencyjnej paktu stabilności i wzrostu i uzupełniającego go o nowe rozporządzenie mające na celu stworzenie ram opartych na zasadach i przejrzystym nadzorze w przypadku nadmiernych zaburzeń równowagi, negatywnych skutków ubocznych i sytuacji w zakresie konkurencyjności:

- określenie zakresu wielostronnego nadzoru w oparciu o określone w TFUE instrumenty i oceny dokonane przez Komisję w celu zapobiegania nadmiernym zaburzeniom równowagi makroekonomicznej oraz niezrównoważonej polityce podatkowej i innym, a także w celu zajęcia się kwestiami stabilności finansowej i wzrostu zgodnie z celami strategii Europa 2020,
- ustanowienie wzmocnionych ram nadzoru analitycznego (łącznie z tabelą wyników zawierającą określone wartości progowe wczesnego ostrzegania) wyposażonych we właściwe narzędzia metodyczne i o odpowiedniej przejrzystości w celu skutecznego prowadzenia wielostronnego nadzoru w oparciu o kluczowe wskaźniki gospodarcze (realne i nominalne), które mogą mieć wpływ na pozycje konkurencyjne, w tym – ale nie tylko – na tempo wzrostu, skład krajowego PKB, poziom zatrudnienia, sytuację w zakresie rzeczywistego kursu wymiany walut, sytuację dotyczącą kosztów pracy, bieżący rachunek/ bilans płatniczy, wzrost akcji kredytowej, tworzenie i napływ kapitału, sytuację dotyczącą wydajności i sytuację na rynkach aktywów (w tym na rynkach związanych z zadłużeniem prywatnym i na rynkach nieruchomości),
- po gruntownej wspólnej i dwustronnej kontroli opartej na tabeli wyników, o której mowa powyżej, zgodnie ze zintegrowanymi wytycznymi państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany podjąć decyzję w sprawie krajowych polityk z uwzględnieniem unijnego wymiaru swojej polityki krajowej,
- ustanowienie wspólnych zasad bardziej aktywnego korzystania z ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej jako podstawowego narzędzia do wyznaczania wytycznych gospodarczych, nadzoru i zaleceń dotyczących poszczególnych państw członkowskich, określonych zgodnie ze strategią UE2020 i koncentrujących się na wzroście, reformach strukturalnych, wydajności i konkurencyjności, przy jednoczesnym uwzględnieniu zbieżności i rozbieżności między państwami członkowskimi, wzmocnienia względnej przewagi konkurencyjnej państw członkowskich, odporności gospodarki na wstrząsy zewnętrzne oraz ewentualnego wpływu decyzji państw członkowskich na inne państwa członkowskie,
- ustanowienie procedur umożliwiających udzielanie porad politycznych na wczesnym etapie i wspieranie korzystania z ostrzeżeń politycznych zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE,

- wprowadzenie „unijnego semestru” służącego wstępnemu porównaniu i ocenie projektów budżetów państw członkowskich (główne elementy i założenia), aby lepiej oszacować wdrażanie i przyszłą realizację programów stabilności i programów konwergencji (SCP) oraz krajowych programów reform (KPR) przy odpowiednim uwzględnieniu krajowych rocznych procedur budżetowych i wieloletnich ram budżetowych,
- wprowadzenie „unijnego semestru” przeznaczonego do zajęcia się zintegrowanymi wytycznymi na szczeblu krajowym i na szczeblu unijnym, co umożliwiłoby rzeczywisty i terminowy wkład wszystkich zainteresowanych stron,
- harmonizacja podstawowych założeń i wskaźników stosowanych w bazowych prognozach wykorzystywanych do przygotowywania SCP i KPR,
- wprowadzenie w SCP i KPR większego zaangażowania na rzecz przestrzegania średniookresowego celu budżetowego, który uwzględnia obecny poziom zadłużenia oraz ukryte zobowiązania państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do starzejącego się społeczeństwa,
- wprowadzenie silniejszego związku między SCP i KPR a rocznymi i wieloletnimi krajowymi ramami budżetowymi przy jednoczesnym przestrzeganiu krajowych przepisów i procedur,
- wprowadzenie skuteczniejszej oceny głównych elementów SCP na poziomie Unii przed przyjęciem strategii przewidzianych w SCP na poziomie krajowym,
- wprowadzenie silnego zaangażowania parlamentów państw członkowskich przed formalnym zaprezentowaniem SCP i KPR na poziomie Unii w uzgodnionym terminie,
- wprowadzenie bardziej systematycznego porównywania planowanego kursu polityki budżetowej, tak jak określiły to państwa członkowskie w swoich SCP i zgodnie z faktycznymi wynikami, przy jednoczesnej próbie wyjaśnienia znacznych rozbieżności pomiędzy liczbami planowanymi a realizowanymi i reagowaniu na nie,
- zapewnienie większej odpowiedzialności i przejrzystości wobec Parlamentu w odniesieniu do dokonanej na szczeblu unijnym oceny SCP i KPR w celu zwiększenia świadomości społecznej i wywierania większej presji na własne środowisko,
- ustanowienie pod egidą Komisji niezależnego, systematycznego i sprawdzonego procesu oceniania SCP i KPR w celu uzyskania bardziej przejrzystego podejścia i bardziej niezależnej oceny,
- wprowadzenie wymogu, aby przed podjęciem decyzji w zakresie polityki gospodarczej państwa członkowskie informowały siebie nawzajem oraz Komisję o oczekiwanych wymiernych efektach ubocznych, które mogą zakłócać sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW),
- ustanowienie wymogu, aby państwa członkowskie dostarczały dodatkowych informacji, jeśli pojawi się jakaś istotna obawa, że prowadzona polityka może zakłócić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego lub UGW,

- uwzględnienie oceny Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego w ramach wielostronnego nadzoru, w szczególności w zakresie stabilności finansowej, testów warunków skrajnych, potencjalnych zewnętrznych i wewnętrznych skutków ubocznych oraz nagromadzenia nadmiernego zadłużenia prywatnego.

Zalecenie 2: Wzmocnienie zasad paktu stabilności i wzrostu

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty (na podstawie między innymi art. 126 TFUE) powinien zmierzać w szczególności do wzmocnienia środków zapobiegawczych paktu stabilności i wzrostu oraz obejmować kary bardziej sensowne z punktu widzenia gospodarczego i politycznego, biorąc jednocześnie pod uwagę strukturę budżetu i charakter krajowych wydatków publicznych niezbędnych do przeprowadzenia reform strukturalnych służących zwiększeniu wzrostu gospodarczego:

- rozpoczęcie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu/ procedury nadzorowania nadmiernego zadłużenia w oparciu o poziom zadłużenia brutto; procedury te, obejmujące szczegółowe sprawozdania okresowe dotyczące dynamiki zadłużenia i rozwoju, zostaną uruchomione dla wszystkich państw członkowskich, w których poziom zadłużenia państwa przekracza próg w wysokości 60% i nie zmniejsza się w zadowalającym tempie; procedura dotycząca nadmiernego deficytu pozostanie nieaktywna, dopóki kraj spełnia założony dlań średniookresowy cel budżetowy, i zostanie uchylona, gdy poziom zadłużenia spadnie poniżej 60%,
- uwzględnienie w większym stopniu poziomu zadłużenia i dynamiki zadłużenia (na podstawie oceny stabilności finansów publicznych) w tempie zbliżania się do określonego dla danego państwa członkowskiego średniookresowego celu budżetowego, który zostanie ujęty w SCP,
- ustanowienie wyraźnych zharmonizowanych ram pomiaru i monitorowania dynamiki zadłużenia, w tym ukrytych i warunkowych zobowiązań, takich jak gwarancje publiczne w inwestycjach partnerstw publiczno-prywatnych,
- ustanowienie mechanizmu monitorowania obejmującego możliwe ostrzeżenia i dodatkowe kary dla państw członkowskich, które nie osiągnęły swojego średniookresowego celu budżetowego lub nie zbliżają się doń w uzgodnionym tempie,
- ustanowienie minimalnych zasad i wytycznych dotyczących krajowych procedur budżetowych (tj. rocznych i wieloletnich ram finansowych) w celu wywiązania się z obowiązku określonego w art. 3 protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu; wspomniane krajowe ramy powinny zawierać wystarczające informacje zarówno na temat wydatków, jak i dochodów planowanych działań budżetowych, aby umożliwić rozsądną dyskusję i kontrolę planów budżetowych na poziomie krajowym oraz unijnym,
- zachęcanie do wprowadzenia na szczeblu krajowym mechanizmów wczesnego ostrzegania w zakresie kontroli budżetowej,
- ustalenie z góry podanych i działających zapobiegawczo zachęt, które zostaną określone przez Komisję niezależnie od Rady, albo półautomatycznych sankcji, mających ułatwić

podejmowanie kroków w zakresie wczesnego ostrzegania i stopniowego ich stosowania,

- wdrażanie i egzekwowanie takiego mechanizmu sankcji dla państw członkowskich strefy euro w ramach nowych ram wielostronnego nadzoru i nowych instrumentów paktu stabilności i wzrostu, zwłaszcza większej roli średniookresowego celu budżetowego,
- dokonanie niezbędnych zmian w wewnętrznej procedurze podejmowania decyzji przez Komisję, aby zagwarantować skuteczne i szybkie wdrożenie tych półautomatycznych kar zapobiegawczych.

Zalecenie 3: Poprawa zarządzania gospodarczego w strefie euro przez Eurogrupę

Uznając, że kraje strefy euro są w innej sytuacji niż pozostałe państwa członkowskie, gdyż nie dysponują mechanizmem kursów walutowych, jeżeli muszą dostosować względne ceny, i że wspólnie ponoszą odpowiedzialność za funkcjonowanie europejskiej unii walutowej jako całości, nowe zasady oparte na pozostałych zaleceniach określonych w niniejszej rezolucji oraz w art. 136 TFUE i w dotyczącym go protokole (nr 14) w sprawie Eurogrupy powinny mieć na celu:

- ustanowienie specjalnych ram dla strefy euro służących dokładniejszemu monitorowaniu przede wszystkim nadmiernych makroekonomicznych rozbieżności, konkurencyjności cenowej, realnych kursów walutowych, wzrostu akcji kredytowej oraz bieżących zmian rachunku zainteresowanych państw członkowskich,
- zwiększenie znaczenia rocznych sprawozdań dotyczących nadzoru w strefie euro opartych na kwartalnych sprawozdaniach tematycznych dla wielu krajów ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych skutków ubocznych wywołanych zmianami w światowej gospodarce oraz polityką i okolicznościami mającymi szczególny wpływ na niektóre państwa członkowskie strefy euro,
- wzmocnienie składu sekretariatu i gabinetu przewodniczącego Eurogrupy,
- zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w podejmowaniu decyzji przez Eurogrupę poprzez nawiązanie regularnego dialogu z przewodniczącym Eurogrupy w ramach przedmiotowo właściwej komisji w Parlamencie, a także poprzez szybkie publikowanie na stronie internetowej Eurogrupy podejmowanych przez nią decyzji.

Zalecenie 4: Ustanowienie solidnego i wiarygodnego mechanizmu zapobiegania nadmiernemu zadłużeniu i rozstrzygnięcia problemów dla strefy euro

Przed jakimkolwiek aktem ustawodawczym (w oparciu o art. 352 TFUE lub na podstawie dowolnej odpowiedniej podstawy prawnej) należy przygotować ocenę wpływu i studium wykonalności mające na celu:

- stworzenie na zasadzie ostateczności stałego mechanizmu lub organu (Europejskiego Funduszu Walutowego) na wypadek sytuacji, w których nie jest już dostępne finansowanie rynkowe w oparciu o istniejące mechanizmy (Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilizacji finansowej oraz europejski instrument bilansu płatniczego) z jasnymi zasadami dotyczącymi procedury

podejmowania decyzji, finansowania, warunków udzielania pożyczek, monitorowania, zasad podziału kosztów, a także zasobów i uprawnień mających na celu ułatwienie zaciągania i udzielania pożyczek w wyjątkowych okolicznościach oraz ułatwienie prawidłowego rozstrzygnięcia problemów przy unikaniu rozprzestrzeniania się zadłużenia i wyodrębnieniu w razie potrzeby środków na wypadek upadłości wskutek zadłużenia publicznego.

Zalecenie 5: Przegląd instrumentów budżetowych, finansowych i podatkowych UE

Akt ustawodawczy/ studium wykonalności, które mają zostać przyjęte, mające na celu:

- sporządzenie oceny wykonalności (charakter, ryzyko i korzyści) ustanowienia systemu w długim okresie w celu emitowania wspólnych obligacji skarbowych,
- umocnienie polityki spójności Unii w ścisłej współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) w celu ograniczenia strukturalnych słabości i zwiększenia konkurencyjności słabszych regionów gospodarczych, w szczególności poprzez ułatwienie zaspokajania potrzeb w zakresie finansowania MŚP i ich wchodzenia na rynek wewnętrzny,
- opracowanie wspólnej strategii budżetowej lub wytycznych dla budżetów krajowych i budżetu UE zgodnie ze strategią Europa 2020,
- stworzenie wyraźnie określonych ram dla wznowienia wspólnych działań przez fundusze budżetowe UE i środki finansowe EBI w celu dalszego stosowania efektu dźwigni w kolejnych wieloletnich ramach finansowych wobec funduszy budżetowych dzięki wiedzy fachowej EBI w zakresie inżynierii finansowej, zaangażowaniu w politykę UE i kluczowej roli odgrywanej wśród instytucji finansowych sektora publicznego i prywatnego,
- ustanowienie grupy politycznej wysokiego szczebla pod przewodnictwem Komisji zaopatrzonej w mandat do działania na rzecz strategicznego i pragmatycznego podejścia do kwestii polityki podatkowej Unii przy jednoczesnym zwracaniu szczególnej uwagi na zwalczanie oszustw podatkowych, nadanie nowego impulsu kodeksowi postępowania w dziedzinie opodatkowania przedsiębiorstw i ułatwienie przyjęcia wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych i reform podatkowych sprzyjających wzrostowi gospodarstwu.

Zalecenie 6: Regulacja i nadzorowanie rynku finansowego z wyraźnym aspektem makroekonomicznym

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- dokonanie oceny ewentualnych zmian wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych w celu lepszego rozróżnienia między wskaźnikami kapitałowymi stosowanymi do kwestii zadłużenia publicznego przez dane państwo członkowskie.

Zalecenie 7: Poprawa wiarygodności danych statystycznych UE

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- zapewnienie ścisłej realizacji uzgodnionych zobowiązań politycznych w dziedzinie statystyki,
- rozszerzenie uprawnień dochodzeniowych Komisji (Eurostat), takich jak kontrole na miejscu bez wcześniejszego ostrzeżenia oraz dostęp do wszystkich informacji rachunkowych i budżetowych służących do oceny stanu finansów publicznych,
- wymaganie od państw członkowskich dostarczania Komisji (Eurostat) danych zgodnych z zasadami statystycznymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej¹,
- wymaganie od państw członkowskich podania, które dane przekazane Komisji (Eurostat) są poparte krajowymi poświadczeniami wiarygodności i raportem niezależnego biegłego rewidenta,
- ustalenie kar finansowych i pozafinansowych za dostarczanie danych statystycznych niezgodnych z zasadami statystycznymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 223/09,
- dokonanie przeglądu konieczności większej harmonizacji danych odnoszących się do proponowanych w niniejszym załączniku ram zarządzania gospodarczego; w szczególności zapewnienie odpowiedniej jakości ram dla europejskich danych statystycznych niezbędnych do poprawy ram analitycznego nadzoru (w tym tabeli wyników) dla skutecznego wielostronnego nadzoru w ramach zalecenia 1,
- harmonizacja danych na temat finansów publicznych w oparciu o ujednoliconą i przyjętą na całym świecie metodę rachunkowości,
- zapewnienie spójnego i otwartego ujawniania niektórych zobowiązań pozabilansowych, w szczególności w odniesieniu do przyszłych płatności potrzebnych na wypłatę świadczeń emerytalnych w sektorze publicznym i na realizację długoterminowych umów zawartych z sektorem prywatnym, a dotyczących leasingu lub zapewniania infrastruktury publicznej.

Zalecenie 8: Poprawa zewnętrznej reprezentacji Unii w dziedzinie spraw gospodarczych i walutowych

Akt ustawodawczy (oparty na art. 138 TFUE), który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- dążenie do porozumienia w sprawie reprezentacji strefy euro/ UE w MFW oraz w stosownych przypadkach w innych odpowiednich instytucjach finansowych,
- dokonanie przeglądu ustaleń dotyczących reprezentacji strefy euro/ UE w innych organach międzynarodowych pod kątem stabilności gospodarczej, monetarnej i finansowej.

¹ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s.164.

UZASADNIENIE

Obecny kryzys gospodarczy, finansowy i społeczny pokazał, że dotychczasowy model zarządzania gospodarczego w Unii nie działa tak skutecznie, jak teoretycznie zakładano. Nie osiągnięto dostatecznej konwergencji między państwami członkowskimi w ubiegłych latach. W ostatnich 11 latach utrzymywała się natomiast, a nawet wzrastała nierównowaga makroekonomiczna i podatkowa. Ramy nadzoru okazały się zbyt słabe, a zasad paktu stabilności i wzrostu nie przestrzegano wystarczająco, w szczególności w zakresie części zapobiegawczej. W rezultacie nierównowaga makroekonomiczna utrzymała się, a finanse publiczne stały się jeszcze mniej stabilne. Ostatnim etapem był kryzys zadłużenia publicznego w strefie euro wiosną 2010 roku. Obecnie musimy uczyć się na przeszłych błędach i mamy okazję poprawić ramy gospodarcze oraz wprowadzić jasne i lepiej ukierunkowane instrumenty nadzoru.

Głównym celem niniejszego sprawozdania, uzupełniającego poprzednie i obecne prace Parlamentu Europejskiego, jest przedstawienie pewnych koncepcji dotyczących reform strukturalnych i procedury, które mogą doprowadzić instytucje i państwa członkowskie UE do wzmocnienia ich odnośnych ról z myślą o wspólnocie sytuacji. W sprawozdaniu przewidziano lepszą koordynację z państwami członkowskimi i pomiędzy nimi, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro, w celu zapobieżenia powtórzeniu się sytuacji, jakie wystąpiły niedawno. Środki te powinny koncentrować się na perspektywie średnioterminowej przewidzianej w prawodawstwie wtórnym oraz na perspektywie długoterminowej, co może wymagać pewnych zmian w Traktacie.

Ważne, aby w przyszłości państwa członkowskie w pełni przestrzegały przepisów i decyzji uzgodnionych na szczeblu UE, takich jak przepisy i instrumenty paktu stabilności i wzrostu. Przypadki nieprzestrzegania zasad zaobserwowane w ubiegłych latach nie powinny się powtarzać. Potrzebne są dalsze mechanizmy kontrolne w zakresie deficytu publicznego połączone z bardziej dogłębnym monitorowaniem ewolucji długu publicznego, a także w zakresie dochodów publicznych.

Potrzebujemy też zdecydowanego ukierunkowania na produktywność i konkurencyjność UE związku z celami UE 2020, ze szczególnym naciskiem na edukację, innowacyjność, badania naukowe i rozwój oraz z uwzględnieniem elastyczności rynku. Musimy przeprowadzić reformy strukturalne w zakresie polityki społecznej i integracji rynków pracy, w zakresie zachęt podatkowych dla MŚP – będących głównym motorem wzrostu gospodarczego – i w zakresie wzmocnienia rynku wewnętrznego, w ramach którego państwa członkowskie nie powinny konkurować z sobą, powinny natomiast respektować wzajemne różnice prędkości i metod osiągania wzrostu gospodarczego i rozwoju.

Główne koncepcje przedstawione w niniejszym sprawozdaniu zostały ujęte w ośmiu zaleceniach, których celem jest określenie szerokich koncepcji na temat zakładanego kształtu zarządzania gospodarczego i stabilności w Unii Europejskiej:

- Zalecenie 1: Ustanowienie spójnych i przejrzystych ram wielostronnego nadzoru nad rozwojem sytuacji makroekonomicznej w Unii i państwach członkowskich

- Zalecenie 2: Wzmocnienie zasad paktu stabilności i wzrostu
- Zalecenie 3: Poprawa zarządzania gospodarczego w strefie euro przez Eurogrupe
- Zalecenie 4: Ustanowienie solidnego i wiarygodnego mechanizmu zapobiegania nadmiernemu zadłużeniu i rozstrzygania problemów dla strefy euro
- Zalecenie 5: Przegląd instrumentów budżetowych, finansowych i podatkowych UE
- Zalecenie 6: Regulacja i nadzorowanie rynku finansowego z wyraźnym aspektem makroekonomicznym
- Zalecenie 7: Poprawa wiarygodności danych statystycznych UE
- Zalecenie 8: Poprawa zewnętrznej reprezentacji Unii w dziedzinie spraw gospodarczych i walutowych